

Thrænitten

PARTILAGSAVIS

NR. 1.

"Arbeidere! Ta vare på deres politikk. Dere vil snart møte ulver i fåreklær som vil forsøke å forvirre tankene deres, for å få dere til å tjene andre partiers planer, slik som dere gjorde før dere ble et selvstendig parti. Dere er mange nok og sterke nok til å utgjøre et parti for dere sjøl, vøkt dere for å bli et annet partis gryteskrapere!"

Marcus Thrane.

INNHOOLD:

- Leder: La hundre blomster blomstre!
- Innledning til en diskusjon om fagbevegelsen i ett smålag.
- Erfaringer fra 1.mai-arbeidet i fjor.
- Intervju med en kamerat om 1.mai-arbeidet i år.

Leder: LA HUNDRE BLOMSTER BLOMSTRE:

Detter første nummeret av Thranitten er kanskje litt tynt, for få artikler, og kanskje litt lange. Det er et eksempel på en trang fødsel, og vi håper at de neste numrene vil bli mye tju'kere.

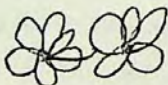
Partilagsavisa skal ikke være et sted hvor bare de som prater mest på møtene skal dosere politikk, men et sted hvor alle, kanskje først og fremst de som ikke prater så mye, skal komme med sine meninger og sine syn på saker og ting. Det er like betydningsfullt som innlegg på partilagsmøtene. Og sakene...? Hva skal vi skrive om?

Ja kamerater, i realiteten er vi absolutt ikke opprødd for saker å skrive om. Erfaringer fra fagforeningsarbeid på jobben, kritikk av Klassekampen, innlegg om kultur, familie-spørsmålet, forholdet til ungene, STAFØ osv. osv. osv.

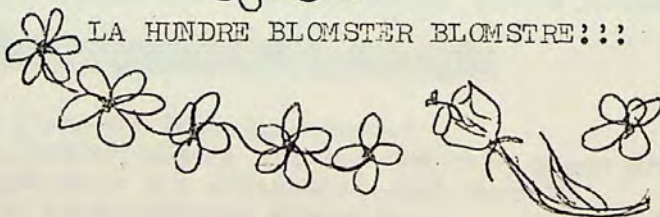
Vi skal rett og slett skrive ned alle de litt kontroversielle sakene vi har på ting vi er opptatt av, alle de tankene vi tidligere har gjemt bak i hjernen av redsel for ikke å være på "linja".

Så når vi har fått en avis med et så seriøst navn, så er det vår plikt og forme avisa slik at den lever opp til det navnet vi har gitt den.

Derfor Kamerater:

LA HUNDRE BLOMSTER BLOMSTRE!!!

INNLEDNING TIL ET SMÅLAGSMÖTE OM VENSTRESEKTERISMEN I VÅRT FAGLIGE ARBEID.

NTL er i dag LOs raskest voksende forbund. På 4 år har medlemstallet vokst med ca. 6000 personer, 27% - 7% pr. år. Veksten i medlemstallet i LO ellers er omlag 1.6% pr. år. D.V.S. at veksten i vårt forbund er 4-5 ganger høyere enn i LO totalt.

På vår arbeidsplass er situasjonen enda lysere. Der har medlemstallet de siste åra vokst med omlag 20% pr. år, eller nær 3 ganger raskere enn i NTL totalt. Vår fagforening har vel 100 medlemmer av 500 ansatte. Organisert i andre fagforeninger er omlag 150. Dvs. fortsatt er 250 uorganiserte. Alt tyder på at vi kan få en enda sterkere og mer slagkraftig fagforening om vi ønsker det, - det er 250 uorganiserte å ta av, det er de stadig nyansatte å ta av, det er STAFO og Sos.ök.-folk å ta av.

1: Men skal vi være med på å organisere de store funksjonærmassene?

Vår politikk i fagforeninga til nå har vært lite bevisst på medlemsverving, Vi har tenkt mer på å sikre god politikk, riktige linjer i enhver diskusjon, enn verving av folk - gjøre fagforeninga til folkets forening.

Jeg skal ikke male alt svart og si at vi ikke har gjort noe. Tross alt har vår forening hatt sterkest vekst av alle avd. 2-grupper. Tross alt har vi gått i spissen for sosialt samvær og demokratisk stil. Men det jeg mener er: Vi har mertentkt bevisst på å gjøre den enheten vi har i dag til en kampenhet, enn å utvide enheten til å bli en langt større kampenhet i framtida.

2: REIS PAROLEN: ARBEIDSKAMERATER ORGANISER DERE!

Hva er det vi ser i dagens funksjonærmasse?

1. Tallet på funksjonærer vokser raskere enn noen annen gruppe.
2. Tallet på funksjonærer fra arbeiderklassen vokser.
3. Leveforholda for funksjonærene forverres.

Derfor søker funksjonærene til fagforeningene. Det er et uttrykk for at deres klassebevissthet styrkes, at kampviljen er voksende. Og det viser at funksjonærene i framtida vil bli ei kampkraft monopolkapitalen må regne med. Går vi i spissen for organisering av folka vil vi styrke denne tendensen, gjøre fagbevegelsen sterkere, utvikle klassebevisstheten til funksjonærene raskere.

3: FORSTÅR VI HVOR VIKTIG STYRKING AV FAGBEVEGELSEN OG STYRKING AV VÅRT ARBEID DER ER?

Kommunister må jobbe aktivt i fagforeninga - hvorfor? Jeg vil kort utdype noen momenter for at dette skal forstås.

a) Tjen folket. Fagforeninga er folkets forsvar på plassen. Vårt mål er å ta vare på folkets interesser. Sikre dem mot overgrep. Derfor må vi for

b) Styrk klassens organisering og folkas klassebevissthet.

Fagforeninga er klassens viktigste front. Det er fagforeninga som skal rette dolkestøtet mot kapitalen. Jo fler som er organisert, jo sterkere er vi. Og jo vanskeligere er det for ledelsen å kjøre splitt og herske. Organiseringa av folk fører også til styrking av deres klassebevissthet, av forståelsen av hvem som er venn og fiende. Det er gjennom fagforeninga folka får kamperfaring og blir kjent med linjene i kampen.

c) Kommunistene skal jobbe i fagforeninga for å styrke verving etc., men også for at fagforeninga er som Lenin sier: "Bindeledd mellom partiet og klassen". Det er gjennom kontakt med funksjonærmassene i fagfor. at vi blir kjent med deres tenkning og kan utvikle linjer som tjener deres interesser. Og det er også gjennom å teste vår politikk i fagfor. at vi kan korrigere sekteriske feil eller opportunistiske tendenser.

4. SEKTERISKE TENDENSER I ARBEIDET TIL NÅ.

=====

Den viktigste sekteriske tendensen til nå tror jeg er at vi ikke har lagt opp en politikk for verving av medlemmer og reist parolen: Arbeidskamerater! organiser dere! Det avslører at vi ikke har skikkelig grep og forståelse for den langvarige kampen; for fagfor.s betydning og for massenes betydning i revolusjonen. Vår viktigste parole må bli Organiseringsparolen.

Det er ingen motsigelser mellom organiseringsparolen og "styrk fagbevegelsens kampkraft". Organiserer funksjonærene seg, betyr det styrket kampkraft for fagfor., som nevnt tidligere. Parolen: styrk fagbevegelsens kampkraft må underordnes den første. Situasjonen blant funksjonærene er rask voksende klassebevissthet, men fortsatt politisk tilbaketilleggenhet. Og store masser, trolig over 50% uorganisert.

HVORDAN KOM VÅRE FEIL TIL UTTRYKK I FORENING 2?

Vårt arbeid i for. 2 var prega av: a) Vi må få i gjennom ei riktig linje.

b) Det er de aktive medlemmene som skal bestemme politikken.

Et viktig siktepunkt manglet: Organiseringsparolen.

En kjent sak var at bare 6-7% av de organiserte møtte på møtene.

Det er klart at dette var den mest politisk bevisste delen. Skulle vi være fornøyd med linjer som kunne overbevise 6-7%? Nei, -vi måtte analysere

massen av passive medlemmer, de ville trekke til oss og gjøre mer inntill på kamp. Vår linje i representantskapsvalget var riktig. (da vi støttet og gikk inn for demokratiske eftilhengere) Men her ble vi ved organisatorisk tvang presset til å ta hensyn til helheten!

HVORDAN KOMMER VÅRE FEIL TIL UTTRYKK PÅ VÅR Plass?

a) Hovedfeilen her er som nevnt at vi ikke har jobbet med organiseringen.

Vi må legge opp planer for å styrke organisasjonsarbeidet, komme med forslag til styret, gå i spissen på våre egne plasser, stille mål.

b) Tendenser til å monopolisere styreplasser. Er det riktig at vi skal

Intervju med en kamerat om 1.mai-arbeidet.

Vi ville gjerne vite hvilke tanker folk har gjort seg opp om 1.mai-arbeidet så da vi traff en kamerat fra et av lagene, stilte vi henne et par spørsmål.

Det er nå nedsatt en komite med tillitsmenn fra AUF/AIK til oss, som står ansvarlige for et tog som først og fremst skal baseres på faglige paroler. Partiseksjoner skal ikke med. Hva mener du om dette?

- Jeg syns det er fullt lovlig å kutte partiseksjonene. 1.mai er arbeiderklassens kampdag, ikke partienes propagandadag - og selv om det er viktig å ha med et tilbud til folk som "kom med i vårt parti", så tror jeg at samarbeidet virker positivt for partiene i seg sjøl. Dessuten må vi være obs. på tendenser til partisjåvinisme i vår politikk, sånn som å reagere sterkt på at navnet AKP(ml) ikke står på en plakat. Kommunistene er likevel med i toget, og vi er vel også de som mobiliserer flest.

- Hva betyr toget for vårt faglige arbeid framover?

- At vi på noen steder bør foreslå at gruppa/klubben tar ansvar for mobiliseringa til toget, dette er vel lettere i Jern og Met. enn blant statstjenestemenn, men jeg syns likevel vi bør forsøke. Ellers er samarbeid med SF'ere, NKP'ere osv. viktig for å få en bred mobilisering.

- som f.eks. å nedsette et par tre ansvarlige på en plass. Og at de innkaller til møter og diskuterer bl.a. paroler for statstjenestemenn.

- Dessuten syns jeg at nå som vi har samla så mange statstjenestemenn i ett partilag, bør storstyret ta ansvar for forslag til et felles opplegg for statstjenestemenn - paroler o. ligg., hvis det ikke er andre ansvarlige på det.

- Hvordan unngår vi at det blir slik som i fjor, hvor vi begynte 2-3 uker før 1.mai?

- Eneste måten å unngå det på er å få ut finger'n så fort som mulig, og sette i gang for fullt. Vi må kunne samle tusener under fanene i år!!

PARTILAGSMØTE TORSDAG 29/3 KL.18.00

1. valg. De som er innstilt til styret kadervurderes i grupper, 2 i hver gruppe. Retningslinjer for kadervurdering:

- A. Evne til å analysere en konkret situasjon og velge de rette organisatoriske tiltak for å løse et problem.
- B. Evne til å omsette en almann linje til den særegne situasjon og kunne forandre den særegne linje etter som situasjonen endrer seg.
- C. Evne til kritikk og sjølvkritikk - Lojalitet til partiet.

Ellers finnes studier:

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Tid: 1 time 30 min.

PAUSE 15 min

Oppsummering i plenum av de viktigste feil/gode sider for hver enkelt.
(5 min pr. pers.) Legges fram av referent i gruppene.

Tid: 30 min

2. 1. mai- arbeidet. Innledning med kort plenumsdiskusjon.

~~XXXXXXXXXXXX~~

Hva har dere gjort på arbeidsplassen din ? Tenk etter hva som må gjøres den korte stunda som gjenstår ($\frac{1}{2}$ effektiv mnd.)

Tid. 15 min

3. Eventuelt.